Dosarul nr. 5r-4814/2025
4-25111401-12-5r-05082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 iunie 2026 *****

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Ana Costiuc
Grefier - Stanislav Vîzdoga
În lipsa părților legal înștiințate

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de*****împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 115370 din 09.07.2025 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 04.08.2025 în cadrul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare contestația depusă de către*****împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 115370 din 09.07.2025 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, prin care contestatarul*****a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

În motivarea contestației sale,*****menționează că la data de 09.07.2025, în jurul orei 09:48, i-au fost întocmite două procese verbale de către același agent constatator (ofițerul ***** din cadrul INSP), în acelaşi loc şi interval de timp. Primul proces-verbal se referă la presupusa încălcare a regimului de viteză, iar al doilea - cel contestat în prezenta cauză – la presupusa ignorare a indicatorului rutier 3.1 „Acces interzis", în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravenţional. A menționat că nu a fost de acord cu al doilea proces-verbal, privind ,,accesul interzis", deoarece agentul nu a prezentat nici o probă care să susțină constatarea sa, deşi i-a solicitat în mod expres acest lucru. Acesta a refuzat, motivând că „nu este obligat". Anterior întocmirii proceselor-verbale, a efectuat un viraj spre staţia PECO „Bemol" de pe str. Munceşti, unde s-a parcat regulamentar. La scurt timp, agentul constatator (care se afla într-un alt autovehicul) s-a apropiat, s-a legitimat şi a solicitat documentele, întocmind ambele procese-verbale. Mai menționează că în zona respectivă nu era amplasat nici un indicator rutier 3.1 vizibil, iar traseul urmat a fost unul permis. În drept: 1. Art. 440 alin. (1) Cod contravențional - prevede că agentul constatator are obligația de a administra probe care să confirme fapta contravențională. În speța noastră, agentul a emis procesul-verbal fără nici un mijloc probator (fotografie, video, schiță), deşi i s-a solicitat în mod expres acest lucru. Refuzul de a prezenta vreo probă sau de a justifica fapta contravențională contravine obligației procesuale de bază. 2. Art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional - procesul-verbal trebuie să descrie cu precizie fapta, circumstanțele săvârşirii ei şi consecințele juridice. În cazul nostru, procesul-verbal menționează generic o presupusă „ignorare a indicatorului 3.1 - Acces interzis", fără a descrie unde anume era amplasat indicatorul, dacă era vizibil, dacă exista alternativă de deplasare, sau dacă zona era interzisă în mod real. În plus, agentul nu a identificat în mod clar cum s-a produs fapta (acces, oprire, parcare etc.). 3. Art. 443 alin. (1) lit. f) Cod contravențional - contravenientul trebuie să fie informat despre drepturile sale. În procesul-verbal nu este menționată nici o informare a

subsemnatului cu privire la drepturile prevăzute la art. 384 şi 387 din Codul contravențional (dreptul de a nu depune declarații, de a contesta, de a avea apărător etc.). 4. Art. 443 alin. (6) Cod contravențional - în lipsa semnăturii contravenientului, procesul verbal trebuie să fie semnat de un martor, sau să conțină motivarea obiectivă a lipsei acestuia. Procesul-verbal nu conține semnătura unui martor, deşi nu a semnat documentul şi a exprimat dezacordul. Nu este indicat nici motivul lipsei martorului, ceea ce contravine acestei norme imperative. 5. Art. 445 alin. (1) Cod contravențional - lipsa circumstanțelor faptei, a încadrării juridice sau a altor elemente esențiale atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Procesul verbal nu indică locul exact, traiectoria maşinii, poziția indicatorului și normele concrete încălcate din RCR, deci nu este făcută o încadrare juridică completă. Nici un element nu confirmă că ar fi fost comisă o faptă tipizată în sensul art. 240 alin. (1) CC. 6. Art. 240 alin. (1) Cod contravențional – vizează conducerea mijlocului de transport cu încălcarea regulilor de circulație rutieră, cu aplicarea de sancţiuni inclusiv complementare. În lipsa probelor că indicatorul 3.1 era prezent, vizibil şi că traseul parcurs era interzis, nu se poate reține sub nici o formă o încălcare a regulilor de circulație care să cadă sub incidența acestei norme. Aplicarea punctelor de penalizare este, de asemenea, nemotivată. 7. Art. 441 lit. a) Cod contravenţional - procesul contravențional se încetează dacă nu există fapta contravenţională. În cauza de față, fapta pretinsă nu este dovedită, iar indicatorul care se presupune că ar fi fost ignorat nu a fost identificat, descris sau probat. Deci lipsește elementul material al faptei. 8. Art. 8 alin. (2) Cod contravenţional - prevede că răspunderea contravențională este aplicabilă doar în cazul săvârşirii cu intenție sau din imprudenţă a unei fapte prevăzute de lege. În lipsa dovezii existenței unui semn rutier şi a faptei ilicite, nu se poate reține vinovăția subsemnatului, nici sub formă de intenție, nici de imprudență. Nu există elementul subiectiv al contravenției. 9. Art. 6 din CEDO - asigură dreptul la un proces echitabil, inclusiv prezumția de nevinovăție. În lipsa unor probe clare şi în condițiile în care toate dubiile privind existența faptei persistă, acestea trebuie interpretate în favoarea contravenientului, conform principiului in dubio pro reo. Conform art. 381 Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţei de judecată competente, împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. Întrucât respectarea legilor este o obligaţie fundamentală într-un stat de drept orice acţiune trebuie să fie subsumată acestui obiectiv. Or, ignorarea dispoziţiilor legale, reprezintă o încălcare a obligațiilor impuse statului în mod imperativ. In final, consideră că încălcările menţionate supra, afectează esențial fondul cauzei, motiv pentru care solicită anularea deciziei de sancţionare și a procesului-verbal de constatare a contravenției. Contestația a fost elaborată cu respectarea prevederilor art. 448 Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal la data de 09.07.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, *****, a întocmit în privința lui *****, *născut la* *****, decizia de sancționare seria/nr. MAI07 115370, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, *la 09.07.2025, ora 09:28 min., fiind pe șos. Munceşti 801 din ***** și conducând automobilul de model „Mercedes”, cu n/î „*****”, a ignorat prevederile RCR indicatoare 3.1 „Acces interzis” interzice accesul tuturor vehiculelor.*

În şedinţa de judecată agentul constatator *** și contravenientul *****,**

nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin filele dosarului (f.d. 22, 26). Astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 Cod Contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestaţia urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația/recursul judecat, este depus în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, fiind respectate pe deplin.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod Contravențional al RM, este supusă răspunderii contravențională numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că la 09.07.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, *****, a întocmit în privința lui *****, *născut la* *****, decizia de sancționare seria/nr. MAI07 115370, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, *la 09.07.2025, ora 09:28, fiind pe șos. Muncești 801 din ***** și conducând automobilul de model ,,Mercedes", cu n/î ,,*****", a ignorat prevederile RCR indicatorul 3.1 ,,Acces interzis", interzice accesul tuturor vehiculelor.*

În conformitate cu art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

La caz instanța de judecată reține că agentul constatator **nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăția persoanei de comiterea contravenției imputate**.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestataruluiu acționează principiul *in dubio pro reo*.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterăm că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza *Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005)*. Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În acest sens instanța relevă că la materialele cauzei nu este anexat *nici o probă* ce ar confirma vinovăția înaintată.

În conformitate cu art. 425 alin. (7) din Codul Contravențional, Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Tot aici, instanța de judecată evidențiează că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 8 alin. (3), art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii (i.e. contravenţiei) nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului (i.e. contravenientului). Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că *****, *la data de 09.07.2025, ora 09:28, fiind pe șos. Munceşti 801 din ***** și conducând automobilul de model ,,Mercedes", cu n/î ,,*****", a ignorat prevederile RCR indicatorul 3.1 ,,Acces interzis" prin care a interzis accesul tuturor vehiculelor.*

În conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 441, 448 şi 462 – 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă*****împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 115370 din 09.07.2025 încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare seria/nr. MAI07 115370 din 09.07.2025 încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP prin care*****a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei.

Se încetează procesul contravențional în cauza contravențională de învinuirea lui*****în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ana COSTIUC**